

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/25/2018
Identifikačné číslo spisu: 1015201705
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1015201705.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Igora Belka, v právnej veci žalobkyne (sťažovateľky) SLOVENSKÉ CUKROVARY, s.r.o., so sídlom Cukrovarská 726, 926 01 Sereď, právne zastúpená 1/ Soňou Hekelovou, advokátkou, so sídlom Znievska 44, 851 06 Bratislava a 2/ JUDr. Michalom Lučivjanským, advokátom, so sídlom Belehradská 6, 831 04 Bratislava, proti žalovanému Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, so sídlom Dobrovičova 12, 815 26 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2865/2015-510 zo dňa 28. augusta 2015, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/241/2015-81 zo dňa 15. marca 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na prerušenie konania z a m i e t a .

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Pôdohospodárska platobná agentúra rozhodnutím č. 700/1569/2014 zo dňa 09.05.2014 pridelila žalobkyňi výrobnú kvótu na cukor vo výške 43 841,00 ton bieleho cukru na hospodársky rok 2014/2015.

2. Pôdohospodárska platobná agentúra ako prvoinštančný správny orgán, rozhodnutím č. 700/1060/2015 zo dňa 16.04.2015 podľa § 7 ods. 1 písm. j) zákona č. 543/2007 Z.z. o pôsobnosti orgánov štátnej správy pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 543/2007 Z.z.“), podľa § 46 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), podľa čl. 128 nariadenia

Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17.12.2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s pôdohospodárskymi výrobkami (ďalej len „nariadenie č. 1308/2013“) a v zmysle čl. 7 nariadenia Rady (EÚ) č. 1370/2013 zo 16.12.2013, ktorým sa určujú opatrenia týkajúce sa stanovovania niektorých druhov pomoci a náhrad súvisiacich so spoločnou organizáciou trhov (ďalej len „nariadenie č. 1370/2013“) a v zmysle rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR č. 1450/2015-510 o odvolaní proti rozhodnutiu, ktorým bolo podnikateľovi vyrábajúcemu cukor uložený výrobný poplatok za pridelenú kvótu na výrobu cukru zo dňa 19.03.2015, stanovil žalobkyni výrobný poplatok na cukor za hospodársky rok 2014/2015 vo výške 526.092,00 €.

3. Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. 2865/2015-510 zo dňa 28.08.2015 odvolanie žalobkyne zamietol a prvoinštančné rozhodnutie správneho orgánu potvrdil.

II.

Konanie na krajskom súde

4. Správny súd napadnutým rozsudkom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) žalobu ako nedôvodnú zamietol.

5. Správny súd konštatoval, že žalovaný, resp. prvoinštančný správny orgán, postupoval v súlade s právnymi aktmi EÚ, ktoré sú priamo vymáhateľné pred súdmi členských štátov EÚ. To znamená, že nariadenia majú tzv. priamy účinok. Ide o sekundárne právo EÚ. Primárne právo je hlavný prameň práva Európskej únie a má najvyššie postavenie v rámci európskeho právneho poriadku. Jedným z týchto prameňov je aj Zmluva o fungovaní EÚ. Nariadenie je priamo účinné v Slovenskej republike, a preto žalobou napadnuté rozhodnutie nemožno samo o sebe považovať za nezákonné z dôvodu, že žalovaný rozhodol na základe platného a účinného nariadenia č. 1308/2013 a nariadenia č. 1370/2013.

6. Správny súd však skôr ako dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, zaoberal sa dôvodnosťou námietok žalobkyne týkajúcich sa neplatnosti článkov nariadení (čl. 128 Nariadenia č. 1308/2013 a čl. 7 Nariadenia č. 1370/2013) s primárnym právom EÚ a v tej súvislosti aj prípadnou nevyhnutnosťou riešiť zistený možný nesúlad postupom navrhnutým žalobkyňou, a to predložením prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru EÚ.

7. Žalobkyňa namietala absenciu splnomocňovacieho ustanovenia s tým, že ukladanie výrobného poplatku nie je nevyhnutne potrebné pre sledovanie cieľov spoločnej poľnohospodárskej politiky podľa čl. 43 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a v tejto súvislosti spochybňovala platnosť čl. 128 Nariadenia 1308/2013. Pozornosti správneho súdu neušlo, že Súdny dvor rozsudkom zo dňa 07.09.2016 - Spolková republika Nemecko/Európsky parlament, Rada Európskej únie vo veci C-113/14 zrušil čl. 7 nariadenia č. 1308/2013, v ktorom boli stanovené referenčné prahové hodnoty pre niektoré poľnohospodárske produkty, a to s odôvodnením, že tieto prahové hodnoty mali byť na základe čl. 43 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie prijaté len na návrh Komisie Radou. Súdny dvor zrušil taktiež čl. 2 nariadenia Rady (EÚ) č. 1370/2013, ktorým sa určujú opatrenia týkajúce sa stanovenia niektorých podpôr a náhrad v súvislosti so spoločnou organizáciou trhu s poľnohospodárskymi produktmi, v ktorom bola stanovená úroveň cien v rámci verejnej intervencie a to s odôvodnením, že uvedený článok je neoddeliteľne spojený so zrušeným čl. 7 nariadenia č. 1308/2013. V zmysle rozsudku Súdného dvora zo znenia čl. 43 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vyplýva, že Parlament a Rada sú povinné prijať riadnym legislatívnym postupom najmä „ustanovenia potrebné pre dosiahnutie cieľov spoločnej poľnohospodárskej politiky a spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva“, zatiaľ čo Rada na základe čl. 43 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie prijme „na návrh Komisie opatrenie týkajúce sa stanovovania cien, odvodov, pomoci a množstvových obmedzení a určovania a pridelovania rybolovných možností“.

8. S poukazom na uvedené správny súd uviedol, že v zmysle § 135 S.s.p. na rozhodnutie správneho súdu pri posudzovaní zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej

správy, pričom žaloba je v súdnom konaní preskúmaná v medziach žalobcových námietok. Tiež je potrebné uviesť, že súd preskúma zákonnosť rozhodnutí vo vzťahu k právnej úprave platnej, resp. účinnej v dobe vydania napadnutého rozhodnutia, avšak súd je povinný pri svojom rozhodovaní prihliadnuť aj na citovaný rozsudok Súdneho dvora, v ktorom sa Súdny dvor zaoberá otázkou výkladu čl. 43 ods. 2 a 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

9. Žalobkyňa v podanej žalobe namietala, že čl. 128 ods. 1 nariadenia č. 1308/2013 a čl. 7 nariadenia č. 1370/2013 splnomocňovacie ustanovenie. Ako však vyplýva z čl. 2 nariadenia č. 1308/2013, ktoré sa týka všeobecných ustanovení spoločnej poľnohospodárskej politiky, tak opatrenia tohto nariadenia sa uplatňujú podľa nariadenia (EÚ) č. 1306/2013 a nariadením (EÚ) č. 1306/2013 sa v zmysle čl. 1 ustanovujú pravidlá týkajúce sa:

- a) financovania výdavkov v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky vrátane výdavkov na rozvoj vidieka;
- b) poľnohospodárskeho poradenského systému;
- c) zavedenia systémov riadenia a kontroly členskými štátmi;
- d) systému krízového plnenia;
- e) schvaľovania účtovných závierok.

Z čl. 128 nariadenia č. 1308/2013 vyplýva, že týmto bol zavedený výrobný poplatok z kvóty na cukor, pridelený podľa čl. 136 ods. 2 nariadenia s tým, že opatrenia týkajúce sa stanovenia výrobného poplatku bude prijaté Radou v súlade s čl. 43 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Správny súd uviedol, že žalobkyňa vo svojej argumentácii opomína nutnosť zohľadniť osobitosti sektoru cukru a zabezpečiť riadne zohľadnenie záujmov všetkých strán a na nevyhnutnosť zabrániť akýmkoľvek narušeniam trhu, a to najmä s ohľadom na zrušenie systému kvót na cukor na konci hospodárskeho roku 2016/2017 ako sú deklarované v čl. 124 a nasl. nariadenia. S poukazom na uvedené krajský súd konštatoval, že takto vytýčené ciele spoločnej poľnohospodárskej politiky odôvodňujú splnenie požiadavky ich nevyhnutnosti.

10. Správny súd neprisvedčil ani ďalšej námietke žalobkyne, že čl. 128 ods. 1 nariadenia 1308/2013 je v rozpore so Zmluvou o fungovaní Európskej únie aj z toho dôvodu, že porušuje princíp proporcionality. Zásada proporcionality je upravená spolu so zásadou subsidiarity v čl. 5 Zmluvy Európskej únie. Podľa zásady proporcionality, neprekročí obsah ani forma činnosti EÚ rámec toho, čo je nevyhnutné pre dosiahnutie cieľov zmlúv. EÚ teda môže konať v nejakej oblasti politiky ak:

? je táto činnosť súčasťou právomocí na ňu prenesených členskými štátmi zmluvami na dosiahnutie cieľov v nich vymedzených (zásada prenesenia právomocí);

? ciele zamýšľané touto činnosťou, ktoré nemôžu členské štáty uspokojivo dosiahnuť na ústrednej úrovni alebo na regionálnej a miestnej úrovni, ale z dôvodov rozsahu alebo účinkov navrhovanej činnosti ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie (zásada subsidiarity);

? obsah a ani forma činnosti Únie neprekročí rámec toho, čo je nevyhnutné pre dosiahnutie cieľov zmlúv (zásada proporcionality).

S poukazom na vyššie uvedené krajský súd uviedol, že vymedzené ciele spoločnej poľnohospodárskej politiky pre odvetvie cukru odôvodňuje prijatie čl. 128 nariadenia 1308/2013 a princíp proporcionality teda porušený nie je.

11. Správny súd taktiež neprisvedčil námietke žalobkyne týkajúcej sa porušenia princípu rovnakého zaobchádzania výrobcov cukru v porovnaní s výrobcami vína a mlieka. Rovnakého zaobchádzania sa žalobkyňa môže dovoliavať vo vzťahu k ostatným výrobcom cukru, a tu k nerovnakému zaobchádzaniu nedošlo a žalobkyňa ju ani nenamietala. Výrobcovia mlieka a vína sú v inom postavení ako výrobcovia cukru a špeciálnymi ustanoveniami sa na ne v nariadení č. 1308/2013 aj odkazuje (oddiel 3 čl. 148 a nasl. nariadenia).

12. K namietanému procesnému pochybeniu v konaní pred prvoinštančným správnym orgánom spočívajúcom v porušení § 33 ods. 2 Správneho poriadku orgánom verejnej správy správny súd uviedol, že prvoinštančný správny orgán bol v zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku povinný umožniť žalobkyňu ako účastníkovi konania pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie, čo konštatoval už aj žalovaný v rozhodnutí zo

dňa 19.03.2015. Správny súd však uviedol, že toto právo v zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku sa vzťahuje na dôkazné prostriedky a treba ho vykladať v spojitosti s § 3 ods. 2 a 4 Správneho poriadku. Je nesporné, že prvoinštančný správny orgán nevyzval žalobkyňu, aby sa vyjadrila pred vydaním prvoinštančného rozhodnutia k jeho podkladu k spôsobu zistenia, avšak v zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, samotné porušenie tohto ustanovenia nie je dostatočným dôvodom na zmenu alebo zrušenie rozhodnutia, ak nemalo vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia vo veci samej, čo v preskúmvanej veci nemalo, pretože v konaní pred prvoinštančným správnym orgánom nebolo vykonané žiadne dokazovanie, prvostupňové rozhodnutie vychádzalo z rozhodnutia č. 700/6209/2006 zo dňa 20.07.2006, rozhodnutia platobnej agentúry zo dňa 09.05.2014, ktorým bola žalobkyňi stanovená výrobná kvóta na cukor vo výške 43 841 ton bieleho cukru na hospodársky rok 2014/2015 a z nariadenia č. 1308/2013, nariadenia č. 1370/2013 a zákona č. 543/2007 Z.z. Z uvedeného vyplýva, že podklady prvoinštančného rozhodnutia mu museli byť známe.

13. Pri posudzovaní tejto námietky správny súd zohľadnil, že žalobkyňa na základe výzvy Poľnohospodárskej platobnej agentúry zo dňa 01.04.2015 uviedla, že k predmetnému konaniu nemá žiadne dodatočné relevantné listinné materiály alebo iné dôkazové materiály, na ktoré by pri rozhodovaní mala prihliadať. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že úlohou správneho súdu ale nie je zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci na len formálne opätovné vydanie rozhodnutia, ktorým bude vada nepreskúmateľnosti odstránená, pokiaľ neprinesie účastníkovi konania vecný úspech v merite veci. V danom prípade by prípadné nové rozhodnutie žalovaného nemohlo privodiť zmenu právneho posúdenia veci

14. Žalobkyňa záverom žiadala súd, aby sa obrátil na Súdny dvor Európskej únie s prejudiciálnymi otázkami. Správny súd sa s postupom navrhnutým žalobkyňou nestotožnil a jej návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie zamietol, keďže argumentácia žalobkyne, ktorou sa takéhoto postupu domáhala, nezodpovedá zistenému skutkovému a právnomu stavu. Z čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ktorý upravuje podmienky predloženia predbežných otázok Súdnemu dvoru týkajúcich sa výkladu základných zmlúv (primárneho práva) alebo platnosti a výkladu sekundárneho práva EÚ vyplýva, že ich predloženie prichádza do úvahy len vtedy, ak národný súd usúdi, že rozhodnutie o tejto otázke je nevyhnutné pre vydanie jeho rozhodnutia. Predloženie prejudiciálnej otázky je výsostným právom a povinnosťou správneho súdu a návrhy účastníkov konania na podanie prejudiciálnej otázky nie sú pre súd záväzné. Na podanie návrhu na rozhodnutie o prejudiciálnej otázke nemá vplyv skutočnosť, že o začatie tohto konania prejavil účastník konania záujem. Predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru ES je teda činnosť súdu, ktorý podáva návrh, a preto súd musí prijať osobné /vnútorné presvedčenie, že je nutné takýto návrh predložiť Súdnemu dvoru ES. Ide teda o osobné presvedčenie sudcu a nie presvedčenie účastníka konania, ktorému by súd „robil poštára“ so Súdnym dvorom ES. Navyše správny súd uviedol, že žalobkyňa s podanou žalobou namietala platnosť čl. 128 Nariadenia 1308/2013 a aj čl. 7 nariadenia č. 1370/2013 a znenie predbežných otázok koncipovaných žalobkyňou smerovali viacmenej k výkladu čl. 43 ods. 2 ZF EÚ a čl. 128 Nariadenia č. 1308/2013.

15. Keďže správny súd zamietol návrh žalobkyne na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie, potom ani konanie podľa § 100 ods. 1 písm. c) S.s.p. neprerušil a uvedené obidva návrhy zamietol postupom podľa § 25 S.s.p. v spojení s § 162 ods. 3 C.s.p. spolu s rozhodnutím vo veci samej.

16. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 167 S.s.p. tak, že žalobkyňi ich náhradu nepriznal z dôvodu jej neúspechu v konaní.

III.

Konanie na kasačnom súde

17. Proti rozsudku krajského súdu podala sťažovateľka v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, a to z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., v ktorej navrhla kasačnému súdu, aby napadnutý rozsudok

krajského súdu zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie alebo aby zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

18. Sťažovateľka zotrvala na námietke, že k vyberaniu výrobného poplatku došlo bez právneho základu. Podľa jej názoru sa krajský súd s jej argumentáciou vysporiadal iba okrajovo a k väčšine jej argumentov sa nevyjadril. Sťažovateľka nepovažuje rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, na ktoré poukázal krajský súd, za relevantné na danú vec. Ďalej sťažovateľka opakovane namietala, že v danom prípade došlo k porušeniu zásady proporcionality a odôvodnenie rozsudku krajského súdu v tejto časti považuje za nedostatočné. Sťažovateľka sa tiež nestotožnila s argumentáciou krajského súdu týkajúcej sa porušenia zásady rovnakého zaobchádzania.

19. Sťažovateľka v kasačnej sťažnosti tiež navrhla, aby kasačný súd prerušil konanie a požiadal SD EÚ o rozhodnutie o predbežných otázkach.

20. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že žalobkyňa v kasačnej sťažnosti neuviedla žiadne nové skutočnosti, krajský súd sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami uvedenými v žalobe, a preto navrhol kasačnému súdu, aby kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

21. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. februára 2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

22. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu sťažovateľky, ktorou sa domáhala preskúmania rozhodnutí správnych orgánov o uložení výrobného poplatku za pridelenú kvótu na výrobu cukru, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľky sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil krajský súd zo zistení uvedených sťažovateľkou a správnymi orgánmi, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

23. Podľa § 128 ods. 1 nariadenia č. 1308/2013 výrobný poplatok sa ukladá podnikom vyrábajúcim cukor, izoglukózu a inulínový sirup, ktoré sú držiteľmi kvóty na cukor, kvóty na izoglukózu a kvóty na inulínový sirup, ako sa uvádza v článku 136 ods. 2.

24. Podľa § 128 ods. 2 nariadenia č. 1308/2013 opatrenia týkajúce sa stanovenia výrobného poplatku za kvótovaný cukor, kvótovanú izoglukózu a kvótovaný inulínový sirup uvedený v odseku 1 prijme Rada v súlade s článkom 43 ods. 3 ZFEÚ.

25. Podľa § 7 ods. 1 nariadenia č. 1370/2013 výrobný poplatok za kvóty na cukor, kvóty na izoglukózu a kvóty na inulínový sirup ustanovený v článku 128 nariadenia (EÚ) č. 1308/2013 sa pre kvótovaný cukor a kvótovaný inulínový sirup stanovuje na 12,00 EUR na tonu. Pre izoglukózu sa výrobný poplatok stanovuje na 50 % poplatku za cukor.

26. Podľa § 7 ods. 2 nariadenia č. 1370/2013 celkovú výšku výrobných poplatkov zaplatených v súlade s odsekom 1 účtujú členské štáty podnikom na svojom území na základe kvót, ktoré im boli pridelené v

príslušnom hospodárskom roku. Uvedené podniky zrealizujú platby najneskôr do konca februára príslušného hospodárskeho roka.

27. Podľa § 7 ods. 3 nariadenia č. 1370/2013 podniky Únie vyrábajúce cukor a inulínový sirup môžu žiadať od pestovateľov cukrovej repy alebo cukrovej trstiny alebo od dodávateľov čakanky, aby znášali do 50 % príslušných výrobných poplatkov.

28. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia č. 1306/2013 týmto nariadením sa ustanovujú pravidlá týkajúce sa:

- a) financovania výdavkov v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky (ďalej len "SPP") vrátane výdavkov na rozvoj vidieka;
- b) poľnohospodárskeho poradenského systému;
- c) zavedenia systémov riadenia a kontroly členskými štátmi;
- d) systému krížového plnenia;
- e) schvaľovania účtovných závierok.

29. Podľa čl. 43 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (pôvodný článok 37 ZES), Európsky parlament a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom a po porade s Hospodárskym a sociálnym výborom ustanovia spoločnú organizáciu trhu ustanovenú v článku 40 ods. 1 a iné ustanovenia potrebné pre dosiahnutie cieľov spoločnej poľnohospodárskej politiky a spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva.

30. Podľa čl. 5 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii (pôvodný článok 5 ZES) vymedzenie právomocí Únie sa spravuje zásadou prenesenia právomocí. Vykonávanie právomocí Únie sa spravuje zásadou subsidiarity a proporcionality.

31. Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 543/2007 Z.z. výrobca cukru, izoglukózy a inulínového sirupu je povinný na zabezpečenie krytia výdavkov vznikajúcich v rámci spoločnej organizácie trhov v sektore cukru uhrádzať výrobné poplatky.

32. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

33. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

34. Kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe.

35. Kasačný súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku krajského súdu, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku a zároveň dospel k záveru, že kasačné námietky sťažovateľky nie sú dôvodné.

36. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Kasačný súd sa s ním stotožňuje v celom rozsahu považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne.

37. Sťažovateľka v kasačnej sťažnosti namietala, že k vyberaniu výrobného poplatku došlo bez právneho základu, že v danom prípade došlo k porušeniu zásady proporcionality a že zásada rovnakého zaobchádzania by sa mala uplatňovať aj medzi výrobcami cukru a výrobcami vína a mlieka. Kasačný

súd konštatuje, že v danom prípade o námietky, ktoré sú totožné s námietkami, ktoré sťažovateľka namietala už v konaní pred správny súdom a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Kasačný súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu bol vydaný v súlade so zákonom a nebol dôvod na jeho zrušenie alebo zmenu.

38. Z podkladov súdneho spisu vrátane administratívneho spisu žalovaného je zrejmé, že správne orgány v posudzovanej veci na základe skutkových zistení dospeli k záveru, že sťažovateľke, ako podniku vyrábajúcemu cukor, ktorej bola pridelená kvóta na výrobu cukru podľa čl. 136 ods. 2 nariadenia č. 1308/2013, bol uložený podľa čl. 128 nariadenia č. 1308/2013 výrobný poplatok za tieto kvóty a k takému záveru dospel aj krajský súd.

39. Tento ich záver je i podľa názoru kasačného súdu správny. Správne orgány si pre svoje rozhodnutie zadovážili dostatok skutkových podkladov, aby mohli vo veci rozhodnúť a v konaní nebola zistená taká vada, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

40. V danej veci podľa názoru kasačného súdu bol postup správnych orgánov v súlade s právnymi aktmi EÚ. Správne orgány postupovali správne, keď podľa čl. 128 nariadenia č. 1308/2013 v nadväznosti na čl. 7 ods. 1 nariadenia č. 1370/2013 a s poukazom na § 14 zákona č. 543/2007 Z.z. uložili sťažovateľke výrobný poplatok na cukor za hospodársky rok 2014/2015 vo výške 526.092,00 € za pridelenú kvótu na výrodu cukru vo výške 43,841,00 ton bieleho cukru na hospodársky rok 2014/2015 stanovenú rozhodnutím Pôdohospodárskej platobnej agentúry č. 700/1569/2014 zo dňa 09.05.2014.

41. K namietanej neplatnosti čl. 128 nariadenia č. 1308/2013 a čl. 7 ods. 1 nariadenia č. 1370/2013 s primárnym právom EÚ kasačný súd odkazuje na napadnutý rozsudok krajského súdu, ktorý sa v bodoch 67 až 73 s uvedenou námietkou dôkladne a presvedčivo vysporiadal. Kasačný súd na správnosť týchto záverov v podrobnostiach odkazuje.

42. Návrh sťažovateľky na prerušenie konania podľa § 100 ods. 1 písm. c) S.s.p. z dôvodu podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania kasačný súd podľa § 452 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 25 S.s.p. a s § 162 ods. 3 C.s.p. zamietol, pretože návrh nie je dôvodný.

43. Sťažovateľka navrhla, aby sa kasačný súd obrátil na SD EÚ s prejudiciálnymi otázkami v súvislosti so stanovením výrobného poplatku za cukor podľa článku 128 Nariadenia 1308/2013 a článku 7 Nariadenia 1370/2013.

44. Kasačný súd zistil, že k súčasnej právnej úprave síce nebola položená Súdnemu dvoru prejudiciálna otázka, avšak z rozsudku Súdného dvora (štvrtá komora) vo veci C-365/08, Agrana Zucker, zo dňa 20. mája 2010 vyplýva, že obdobné prejudiciálne otázky boli položené k predchádzajúcej právnej úprave, k Nariadeniu 318/2006, ktorého článok 16 sa zhoduje so súčasnou právnou úpravou. Prejudiciálne otázky sa týkali článku 16 - Výpočet výšky výrobného poplatku - Zahrnutie množstva kvótovaného cukru, ktoré bolo stiahnuté z trhu, do základu na vymeranie poplatku - Zásady proporcionality a zákazu diskriminácie.

45. Vzhľadom k tomu, že odpovede na položené otázky vo veci C-365/08 sú do značnej miery aj odpoveďami na prejudiciálne otázky, ktoré navrhovala položiť sťažovateľka, kasačný súd v podrobnostiach odkazuje na tieto odpovede.

46. Kasačný súd tiež dáva do pozornosti Uznesenie Súdného dvora (deviata komora) z 21. februára 2013 vo veci Isera and Scaldis Sugar a dalsi (vec C-154/12), v ktorom sa vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania (Tribunal de premiere instance de Bruxelles) dopytoval na platnosť článku 16 nariadenia Rady (ES) č. 318/2006 z 20. februára 2006 o spoločnej organizácii trhov

v sektore cukru (Ú. v. EÚ L 58, s. 1) (článok 16 sa zhoduje so súčasnou právnou úpravou) - neexistenciu právneho základu - nedostatok jasného a jednoznačného odôvodnenia - diskrimináciu v porovnaní s inými spracovateľmi, ako aj ostatnými poľnohospodárskymi a nepoľnohospodárskymi odvetviami - porušenie zásady proporcionality.

47. Súdny dvor v uvedenej veci rozhodol, že skúmanie prejudiciálnej otázky neodhalilo žiadny prvok takej povahy, že by ovplyvnil platnosť článku 16 nariadenia Rady (ES) č.318/2006 z 20. februára 2006 o spoločnej organizácii trhov v sektore cukru a článku 51 nariadenia Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov).

48. Na základe vyššie uvedených záverov SD EÚ, kasačný súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by ho presvedčili o tom, že sťažovateľkou navrhované prejudiciálne otázky by mohli byť pre kasačný súd právne významné.

49. K návrhu kasačný súd dodáva, že vnútroštátny súdny orgán má procesnú autonómiu pri predkladaní prejudiciálnej otázky podľa čl. 267 ZFEU Súdnemu dvoru EÚ. Účastník konania nemá procesný nárok domáhať sa, aby ním sformulované otázky boli predložené Súdnemu dvoru EÚ.

50. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s opakovanými právnymi námietkami sťažovateľky sa krajský súd v rozhodnutí riadne a dôkladne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako nedôvodné a nespôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Kasačné námietky neobsahujú žiadne nové skutočnosti, s ktorými by sa krajský súd nebol podrobne vysporiadal. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

51. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľke, ktorá v tomto konaní nemala úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a rovnako aj žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal v súlade s § 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.

52. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.